

ויאיהו פוסק, וברח מגיה, הרא הוא מן אחד, אבל בשכיל עקרב מסתכל בו והוא פוסק, ובו רוח מפנה. זהו שפטותם ויעזוב בגדו בידיה וינס ויצא החוצה.

בין כך הרי עולם הزادן להם, מחרמר אמר הבהירונות אמר להם: מה זה ויעזוב בגדו בידיה? אלא עקרב הוא עקר ב', שעקרה את בית השכינה, וזהו בגדו של הנחש, של עכוזה זריה, שהנחש בא להתחבר עם גופו אדם יישן, שאומרת שכבה עמי, חצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה. כי נ"א, ומשום זה, אפלו נחש קרוק על עקבו לא יפסיק, אף על גב שפטור את אותה נקודה של אותן ד', לא יפסיק, שם יפסיק, בוגלו מסתכל הקוץ מד' של אחד, ונשאר אחר, שהוא נחש ברייך, משומש נחש לא יפסיק ולא הסתכל, והוא פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, כמה דעתך יוסר אידיקא הרא הוא רכתיב וינח בגדו אצלו זונה וינס וכו'. ארכבי הא של עקרב יפסיק, כמו שעשה יוסר האידיק. זהו שפטותם וינח בגדו אצלו זונה וכו'. בין כך הרי העולם הزادן וינס וכו'. נאמר מחרמר אחר הבהירונות אמר לון מאוי של מנייה, לא עקרב ערך ב', שער את בית השכינה. פשושה להתחבר עם האידיקים, צריך להפסיק מפנו ולא יתנה מפנו, ואפלו מן העור שלו. לך אומרים לנויר, סביב סביב, ולפרם אל פקרוב, זהו שפטותם וינח בגדו אצלו זונה, העור של יציר הרע, וזהו בגדו אצלו זונה עכוזה זריה, פשושה בא להתחבר עם האידיקים ואמרה שכבה עמי, חצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה).

אמרו לו: מי אתה? אמר להם: אני הוא בן של דג אחד שישט בים הגדול, ויכול כל דגיהם, ומוציאו אותם חיים החוצה, ולפעמים הוא יוצא ביבשה לקים בו, וידגו לרוב בקרוב הארץ, תוהו, אמרו ליה, בתר דלית רעונך פמהוג. אמרו לו: אחר שאין ברכונך לגולות מי אתה ובנו של מי אתה, מי הוא (מה הוא) אמר של מקומך? אמר להם: אחר מקומי הוא מגודל אחד שפומם באור. ומהו.

דכתיב (בראשית לט יב) **ויעזוב בגדו בידיה וינס ויצא החוצה.**

ארחבי הא עולימא דקא אונדמן לגביהו, מחרמר אחר בעירן, אמר לון מהו ויעזוב בגדו בידיה, אלא עקרב אהיה עקר ב', דעקרת ביתא דשכינתא, ווא איהו בגדו דחויא דעכוזה זריה, פד חוויא אתייא לאתחברא עם גופו אדם יישן, דאמרת שכבה עמי, חצופה זונה, אתمر באות ברית וינס ויצא החוצה.

(נ"א ב"ו ובין דא אפייו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, על גב רסתיר לה להחיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגינוי אסתכל קוצא מן ד' דآخر ואשתאר אחר דאיו נחש ברוך בגין דתויא לא יפסיק ולא אסתכל, ואיתו פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, כמה דעתך יוסר אידיקא הרא הוא רכתיב וינח בגדו אצלו זונה וינס וכו'. ארכבי הא של מנייה, ולא יתרני מינוי ואפיו (דף ע"א) ממישבא דיליה, לך לך אמרו גוירא סחור לברמא לא תקרב תרא הוא רכתיב וינח בגדו אצלו זונה, משבא דיאר הרע, ורא בגדו דחויא עכוזה זריה, פד איהו קא אתייא לאתחברא עם צדיקיא ואומרה שכבה עמי חצופה זונה, איתמר באות ברית וינס ויצא החוצה).

אמרו ליה מאן אנט, אמר לון אנה איהו ברא דנונא חדא, דשט בימה רברבא, ובלו כל נונין דימא ואפיק להוון חמימים לבר, ולזמנין איהו נפיק ביבשתא, לקיימא ביה (בראשית מה טז). וידגו לרוב בקרוב הארץ, תוהו, אמרו ליה, בתר דלית רעונך לגלאה מאן אנט וברא דמן אנט, מאן איהו (נ"א Mai Ai) אחר דדורוף, אמר לון אמר דדורתי איהו מגודל חדא דפיה **באוירא פוורה.**